

vedkommende Apotek er Medopretter af Fonden. Indbetaling til Fonden vedvarer kun til Udløbet af de 50 Aar.

Er en saadan Fond ikke dannet inden eet Aar efter denne Lovs Strafftræden, bortfalder ovennævnte Indbetaling ganske.

Skulde Oprettelsen af et nyt Apotek berøre baade et reelt og et personligt Apoteks Om sætning, overlades det til Justitsministeren at bestemme, hvilken Avotabel af Afgiften der skal indbetales i Amorteringsfonden.

Af den Afgift, som vil være at udrede af de nye Apoteker, som maatte blive oprettede i Kjøbenhavn, vil der til Amorteringsfonden være at indbetale en saadan Del, som svarer til det til enhver Tid bestaaende Forhold mellem de derværende reelle og personlige Apotekers Antal.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1898.

I Anledning af foranstaaende Forslag skulle Kommissionens øvrige Medlemmer under Henvisning til de Sp. 3255 f. n. til 3258 anførte Betragtninger indskrænke sig til at bemærke, at det formentlig er uantageligt, at Lovgivningsmagten, — fordi det maatte være ugørligt uden betydelige Ofre at paahvde en tvungen Afsløsning af de omhandlede Rettigheder efter deres Værdi — skulde ville bestemme, at Rettighederne uden Bederlag bortfaldt efter en vis Tids Forløb, overladende det til de berettigede, om de selv kunde træffe Arrangements til Formindskelse af Tabet. At den i Forslagets § 2 Stykke 1 fastsatte Indtægt for den eventuelle Amorteringsfond skulde kunne faa nogen væsentlig Betydning for Afsløsningens Gennemførelse, er efter det Sp. 3253 Stykke 2 oplyste lidet sandsynligt.

II.

Anvendelsen af Afgiften af de personlige Privilegier, Fremgangsmaaden over for Eufen efter Indehavere af disse Privilegier, Bestyrelsen af personlige Apoteker (Kommissoriets Spørgsmaal 3, 4 og 5) m. m.

Efter den Kommissionen i Spørgsmaal 3: angaaende Afgiften af de personlige Apotekerbevillinger stillede Opgave paahviler det den, efterat Loven af 10de April 1895 er emaneret, at udtale sig om Afgiftens Anvendelse. Som almindelig Rettefnor for, hvilke Forslag der i saa Henseende kan stilles, gaar Kommissionen ud fra, at de Midler, der indgaa i den ved fornævnte Lovs § 8 dannede Fond bør anvendes til Sundhedsvæsenets, særlig Apotekervæsenets, Fremme. Naar man imidlertid skal udforme denne almindelige Regel i detaillerede Forslag, kan det ikke undgaas samtidig at behandle de under 4: og 5: stillede Spørgsmaal om Fremgangsmaaden over for Eufen efter Indehaveren af et personligt Privilegium og om Bestyrelsen af et Apotek, hvis Indehaver ikke selv kan eller vil drive dette, idet de ved Apotekerafgiften tilbejbragte Midler gøre det muligt at gibe de i disse Spørgsmaal omhandlede Forhold en hensigtsmæssigere Ordning, end man uden Fonden vilde være i Stand til. De Synspunkter, hvorfra vore i saa Henseende nedenfor stillede Forslag gaa ud, føre i deres naturlige Konsekvens derhos ind paa Omraader, som